

הכניסו. מה שהמשלה רוצה - זוהי כמכוח לעבוד הכניה אשר רוצה למועצה
החבר לאישור. הוא הזכיר החלטה מועצה החבר וציין הפסקה שבה האוסרת
כי עד החלטה חדשה המנדט עומד במקומו. המשלה הבירומית, אמר, לא בקשה
מהמועצה להתליט בשלב זה, אלא רשוח לבחון השאלה, מחוך התרבוות בהלוקה
במחרון אפשרי (concentrat as on partition as possible solution)
בדעה המשלה להחיש את החקירה במהירות האפשרית, וכשהחכניה חתיה מובנה
- חוגש למועצה. ברם הוא לא הסחיר שדעה המשלה היא שרק בקוים אלה
יש למצוא פחרון, מחוך הכרה שרק בחלוקה יש אפשרות לקיים התחייבויות
לשני העמים. ואשר לצורח החלוקה - יש למשלה
open mind
והוא מחכה לדו"ח של הועד המיוחד. הוא סיים דבריו בהודעה, שהוא מכיר
את חלוקי הדעות ביחס למדיניות העתידה, הוא שומר לעצמו החשונה לכמה
נימוקים שנשמעו בהמשך הויכוח, והוא ימכור אותם לממשלה המנדט.
הנאום הסוד ביותר שנשמע בישיבה הוא של ב"כ צ'כיה בשם "הבריה
חקטנה". דברים לא טובים דבר פול בונקור, וכמובן שהציר העירוקי הירש
אח החקטנו, ונחמך במרח"ם ע"י אירן.
אם כי יש להצטער שקרנבורן לא ענה לשכנה של עירק - חרי דבריו
יותר טובים משאמער היה לדון על סי ה יצור של "טיימס".
לפי שעה לא נראיה חזונה גלויה בעמדה המשלה. אולם הדאגה לפעולת
"הגוף" במקומה עומדת.

25.9.37

הבוקר בא אצלי גיידיבס. לאחר שנובומייסקי קבל חטלגרמה שלי
מהאמה לראות את זכו ולדרוש סטנו הפסקה התעלולתם של חלמידיו בארץ -
נפגש זכו עם גיידיבס. על השאלה מדוע הוא מתנגד למדינה יהודית ענה
זכו - שהוא יודע בהחלט שהדבר לא יקום. המשלה הבריטית לא חקים מדינה
יהודית, כי הערבים מתנגדים ויהיה צורך להשתמש בכוח, ואין אנגליה רוצה
להשתמש בכוח. כשניסדיבס שאל אותו - ואם בכל זאת הדבר יקום - אמר שאז
יעמוד בטני מצב חדש, ויהיה טובן לדון על סיחוף פעולה עם הציונים...
אחמול נפגש אחר שוב בלונדון. זה עומד על דעתו שהדבר לא יקום.
הגיד לו באילו ווג'ווד ששאל את א.ג. אם הוא "נחארס" לאעצת

(worked)

לרעיון החלוקה, וא.ג. אמר: לא דוקא, אבל אם הידבר יקום הוא טוב
 לטוב. נ. ספר זאת לחיים - זה. אמר שאין הוא מאמין באפשרות פעולה
 משותפת עם זכו. הוא בנות שפיר אחרי "השלום" יריב טוב.
 ספרתי לניידטס מה יזכו אמר לי לפני ה ונגרם שאין הוא ירול
 להיות במקום.

שיחה עם ברוד. הוא מודאג טוב למצבו לאחר שמרבו הכבוד עובר
 לארץ והועדה הפוליטית לא חשב בלונדון. אין הוא רוצה בעין יפה דבר
 הקמה ועדה בלונדון. כששאלתי מהי סוף סוף עמדתו בשאלתהמדיניות -
 ענה: שעבטיו אין ברירה. המנדט לא יתקיים וחלוקה היא המוצא היחיד.
 כששאלתי - ואם הברירה תהיה בידינו, סוף סוף תהיה חבר הקאמיס שהמנדט
 עומד בחקפו כל עוד לא הוחלט לעזובו או לבטלו ולהקים ממשל אחר, ולי
 בעצמי יש הפקוח קשים את אמונת הממשלה חקית הפעם את החלטה בעבר הקמה
 מדינה עברית, "החבר טוב בטענה שלחזרת החלטה זו אין קיום למנדט
 ואין מוצא אחר.

עמדה נוחה...

מכיוון שליווה ד' בקראה הועדה הפוליטית נוסח בואו של
 גורדמן, והישיבה חזר לא חקיקים.

החלטנו לקרוא להברי ההנהלה הציונית ביום ד', שלש שעות לפני
 ישיבת הועדה, לדון על ענין-גורדמן והג'ואיש כרוניקל, ואל הועדה

הפוליטית.

73-72

נאמר אינו סבור במלני שיווי. הנוף' הדוש חשנה זה חמצן קרענו.
 הדבר עומד בתחאם למסקנות הועדה את כוחות. הדבר העומד בפנינו עריו
 זוהי עכו, אבל המורסה נוכל לקבל חיקון הגבורות. הוא שמע וטוב ונדי
 חסר לערבים - כלי קולטיו, וכלי הינו ינו, ולא שחקט יהיה חים. לזאת,
 לדעתי, אין להטבים. לא נורה אם עכו חסר לזון ירוך יוחי בירי המגולין
 - כל זמן שיצאמצמו בעיר, ולא ידרשו גב את רצועה הינו עד רמת הנקות,
 אבל ספירט עכו לערבים יש בה מכנה לא מעטה. זה קנה למצוא חיות הקט
 שהוא למסירם עכו העיר לידי הערבים - כלי קולטיו והינדרנו. המבוא

עבו עיר-מדינה בטני עצמה ו היהיה לה קשר עם המדינה הערבית ו
כל גורל הגליל מוגל בטפק.

26.9.37

הצהריים סעדי עם פילבי ומספתחו כביחו ברחוב אכול. הוא ראני
אחמול בקלוב אחנאום, וכששמע שאני שוהה שם רק לזמן קצר הזמינני לביחו.
החגגות הערבים לחלוקה, לפי דבריו, מכוונת בעיקר נגד האמיר. אם
עכדאלח יטולק - יסכימו הערבים לחלוקה. אין הם חוששים למדינה עברית
- כי אין מוצא אחר. אבל גם/ אבן סעוד וגם עיראק מחגגים כחוקף
להגדלתכוחו של האמיר.

פילבי טלח מכחב ל"טיימס" - לפי שעה לא נדפס - שבו הוא מציע
למשלה האנגלית להזמין ועידה פן-ערבית לדון על החלוקה, בטעם שהיא
מוזמינה ועידה פן-יהודית. פרטי החלוקה צריכים להקבע מחוץ החיפצות
עם העולב הערבי.

ואם הם בכלל יחגגו לחלוקה ? שאלתי. לא יחגגו - מבחינת פילבי.
בעיקר דרושה הסכמת אבן סעוד. פילבי מבחיש בהחלט - לא היה לי רושם
כוודאוחו בענין זה - שאבן סעוד חולה או שיש בלבולים בקרב משפתחו.
אבן סעוד שליט במצב ויש לו סיכויים לחיים ארוכים.

פילבי מציע גם לשנות את חגבולות. למסור הגליל לטוריה, את דרום
יפו למדינת הערבים, לבטל את הקורידור הבריטי לגמרי, ולתעמיד כרשות
אנגליה רק את הערים האששחקהדושה (ירושלם, נצרת, ביח לחם) ולהזניף
ליהודים אדמה בעמק החוף המזרחי, באופן שיקבילו גודל שטח כפי שמוצע
על ידי הועדה המלכותית.

הוא עומד בחוקי על חלוקה, כי אין פתרון אחר, אלא אם יבוא
הסכם יהודי-ערבי. לדעתו ברור שמדינת יהודים חקום, אבל הערבים ודאי
יכריזו חרב כלכלי על המדינה היהודית.

הסכם יחכן רק על יסוד הכרה סוכרניות ערבית בא"י על מנת
שליהודים יהיה מופש עליה כלחי מוגבל לא"י ולעבר הירדן אבל במחאם
לעקרון יכולת הקליטה הכלכלית שחקבע ע"י ועדה מעורב כאשר הציע לי בשיחה

סיום 26.5.37